

suo liberato mox amoris obliuisci & de pecunia pcura
re. & sic inuerecunda turpi commercio fuit ita inuere
cūda fuit in ipam pecuniā postulādo. De qua re gaius
aquilius vir magne autoritatis & sciencia iuris ciuilib
excellens iudex adductus fuit qui adhibitis in cōsiliū
picipibz ciuitatis deliberato cōsilio prudēcia & religi
one sua mulierē repulit q̄ si eadē formula varro damp
nari & aduersaria sua octacilia absolui potuisset quia
p scripturam patentē mulier ius habebat. Non dubito
tamē quin eius turpem & incōcessum errorē libenter
castigaturus fuerit sed nunc priuate aciōis ipse aquilius
calūpniā conpescuit : crimē vero adulterii publice que
stiōi vindicādū vlt̄ vt habet alia litera iudicādū reliquit.

B Multo animosius & c̄ Dicit autor q̄ Gaius marius
multo animosius & vt militari spiritu dignū erat se in
consimili genere iudicii gessit. Nam cū gaius ticinius
miturnensis faniam femininā impudicā quam de indu
stria & sciēter vxorē duxerat ea occasiōe q̄ p̄sūperat
eo crimine repudiatā dote spoliare cōaretur sumptus
inter eos iudex gaius marius in cōspectu & p̄sencialiter
habita questione ticinium monuit vt icepto desisteret
ac mulieri dotē redderet q̄ cum frustra sepius fecisset
quia eius monicio nō valebat coactus ab eo ticinio sen
tenciam pmulgare siue pronunciare mulierē ratione
impudicie sextercio nūmo. Sed ticinium sūma totius
dotis cōdēpnauit p̄fatus id est prius dictus id circo se
hunc modum iudicandi secutū cum liqueret .i. notum
esset ticiniū patrimōio fannie insidias struētē ipudice
coniugiū expetisse id est exindustria tam impudicam
sibi sociasse. Fannia autem. Hic autor ostendit
beneficiū q̄ postea gaio ex hoc iudicio exhibuit dicēs
Fannia autē hec est que postea mariū hostem a senatu
iudicatum sceno q̄ paludis qua extractus erat oblitum
eciam in domū suam custodiēdam miturnis deductū
ope quātacūq̄ potuit adiuuit. Et diffuse hec historia
posita est libro primo caplo de ominibz paḡ. Gaio autē